

วิธีสร้างแบบสำรวจเพื่อทำนายประสิทธิภาพของครู

ผู้วิจัยได้กำหนดคุณสมบัติสำหรับใช้เป็นหลักในการสร้างแบบสำรวจเพื่อทำนายประสิทธิภาพของครู ดังนี้คือ

ครูที่มีคุณสมบัติเหมาะสมทั้งห้า ได้แก่ ประสบการณ์ของครู (Formative Experiences) คุณสมบัติของครู (Teacher Properties) พฤติกรรมของครู (Teacher Behaviors) ผลการสอนในปัจจุบัน (Immediate Effects) และผลงานระยะยาว (Long-term Consequences) ล้วนเป็นครูที่มีประสิทธิภาพสูง

ครูที่มีคุณสมบัติเหมาะสมทั้งห้า ได้แก่ ประสบการณ์ของครู (Formative Experiences) คุณสมบัติของครู (Teacher Properties) พฤติกรรมของครู (Teacher Behaviors) ผลการสอนในปัจจุบัน (Immediate Effects) และผลงานระยะยาว (Long-term Consequences) ถ้าเป็นครูที่มีประสิทธิภาพต่ำ

เมื่อกำหนดคุณสมบัติสำหรับใช้เป็นหลักในการสร้างแบบสำรวจแล้วจึงดำเนินการสร้างแบบสำรวจ เนื้อหาในแบบสำรวจสร้างขึ้นจากรายละเอียดคำถามทุกข้อถึงห้าข้อ แบบสำรวจมีลักษณะเป็นข้อความประโยคสั้น ๆ เป็นข้อ ๆ กำหนดคำตอบให้สองคำตอบโดยให้ผู้ตอบเลือกคำตอบตรงช่องว่าง ใช่ หรือ ไม่ใช่ เสียงคำตอบเดียวกันเท่านั้น ผู้ตอบแบบสำรวจจะเลือกคำตอบรับ ใช่ เมื่อคุณสมบัติในข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตนเอง และจะตอบปฏิเสธ ไม่ใช่ เมื่อคุณสมบัติในข้อความนั้นไม่เป็นจริงเกี่ยวกับตนเอง การสร้างประโยคแต่ละประโยคผู้วิจัยพยายามสร้างให้ประโยคมีใจความชัดเจน ไม่คลุมเครือ และไม่เป็นข้อความลวงผู้ตอบ เมื่อสร้างเสร็จได้แบบสำรวจมีความยาว 74 ข้อกระทง มีข้อกระทงที่ครูมีประสิทธิภาพจะตอบรับ 67 ข้อ ตอบปฏิเสธ 7 ข้อ หมายความว่า 67 ข้อนั้นครูต้องตอบรับว่าใช่ จึงจะแสดงว่าเป็นครูมีประสิทธิภาพ และอีก 7 ข้อครูต้องตอบปฏิเสธ ไม่ใช่ จึงจะแสดงว่าเป็นครูมีประสิทธิภาพ เมื่อจำแนกข้อกระทงในแบบสำรวจออกเป็นห้าหมู่ตามคุณสมบัติ

ได้จำนวนข้อกระทงดังแสดงในตารางที่ 1*

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของข้อกระทงในทฤษฎีทั้งห้า
ของแบบสำรวจ

ทฤษฎี	จำนวนข้อ	คิดเป็นร้อยละ
ประสบการณ์ของครู	21	28.37
คุณสมบัติของครู	22	29.75
พฤติกรรมของครู	11	14.86
ผลการสอนในปัจจุบัน	8	10.81
ผลงานในระยะยาว	12	16.21
รวม	74	100.00

แบบสำรวจแต่ละข้อกระทงได้รับการแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องตามหลักการสร้างข้อสอบแบบถูกผิด¹ และนำข้อกระทงทั้ง 74 ข้อมาเรียงลำดับกันโดยวิธีจับฉลาก สร้างคำแนะนำในการตอบอย่างสั้น ๆ แล้วให้เพื่อนนิสิตซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในแผนกวิชาวิจัยการศึกษาศาสตร์ตอบ เพื่อจะได้ปรับปรุงทฤษฎีให้สื่อความหมายได้ถูกต้อง

การหาความเที่ยงตรงของแบบสำรวจ (Validity)

ในการหาความเที่ยงตรงของแบบสำรวจจะมองใ้ครูที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดตอบแบบสำรวจ เพื่อจะดูว่า แบบสำรวจประสิทธิภาพของครูที่สร้างขึ้นมีข้อใดบ้างที่ตรงกับคุณสมบัติของครูที่มีประสิทธิภาพในทางปฏิบัติ ผู้ที่จะสามารถเห็นความแตกต่างของความมี

* ดูรายละเอียดในภาคผนวก หน้า 49

¹ Robert L. Thorndike and Elizabeth Hagen, Measurement and Evaluation in Psychology and Education, New York: John Wiley and Sons Inc., 1961. pp. 66-69.

ประสิทธิภาพของครูได้คืออาจารย์ใหญ่ของโรงเรียนนั้น และเพื่อให้เชื่อมั่นได้ว่า อาจารย์ใหญ่ของโรงเรียนได้เลือกครูที่มีประสิทธิภาพสูงที่สุดว่าเป็นที่จะต้องเลือกอาจารย์ใหญ่ที่นำเมื่อถือได้เสียก่อน ผู้วิจัยจึงสำรวจคุณวุฒิและการทำงานของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาของกองโรงเรียนรัฐบาล กรมวิสามัญศึกษาในจังหวัดพระนครและธนบุรี จากแผนกประมวลสถิติและชีวประวัติของกรมวิสามัญศึกษา และได้ตั้งเกณฑ์การเลือกอาจารย์ใหญ่ดังนี้คือ

1. ได้รับการศึกษาจบชั้นปริญญาตรีทางการศึกษาขึ้นไป หรือได้รับปริญญาตรีสาขาวิชาอื่นกับวุฒิทางการศึกษา

2. มีประสบการณ์ในตำแหน่งผู้บริหารหรืออาจารย์ใหญ่ไม่น้อยกว่า 7 ปี

จากเกณฑ์ดังกล่าวแล้วผู้วิจัยได้เลือกอาจารย์ใหญ่โรงเรียนรัฐบาลของกองโรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดพระนครและธนบุรีจาก 57 โรงเรียน และเลือกอาจารย์ใหญ่ของโรงเรียน 15 โรงเรียน ดังรายชื่อโรงเรียนต่อไปนี้

1 โรงเรียนวัดเทพศิรินทร์	2 โรงเรียนวัดสุทัศนวราราม
3 โรงเรียนวัดสระเกศ	4 โรงเรียนวัดสังเวช
5 โรงเรียนวัดโสมนัส	6 โรงเรียนวัดรางบัว
7 โรงเรียนวัดแจ้งร้อน	8 โรงเรียนเบญจมราชาลัย
9 โรงเรียนนานนุกุลยาณวิทยาลัย	10 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ
11 โรงเรียนวัดรางน้ำ	12 โรงเรียนวัดรางไทร
13 โรงเรียนวัดบางปะกอก	14 โรงเรียนสุวรรณารามวิทยาคม
15 โรงเรียนวัดบวรมงคล	

เมื่อเลือกอาจารย์ใหญ่ 15 โรงเรียนได้แล้ว ผู้วิจัยจึงขอหนังสือแนะนำหัวจาก คณะมัณฑนวิทยาสัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถึงกรมวิสามัญศึกษา และกรมวิสามัญศึกษา ได้ออกหนังสือแนะนำหัวต่ออาจารย์ใหญ่ทั้ง 15 โรงเรียนดังกล่าว

---

* ดูรายละเอียดในภาคผนวก หน้า 46

การศึกษาค้นคว้าฉบับใหญ่ทั้ง 15 โรงเรียน ผู้วิจัยได้คิดเองด้วยตนเอง
 5 โรงเรียน คือ โรงเรียนวัดสระเกษ โรงเรียนวัดแจ้งร้อน โรงเรียนวัดจวนนิเวศ
 โรงเรียนเมฆงมราชาลัย และโรงเรียนวัดรามาวชิราวาส ส่วนอีก 10 โรงเรียนผู้วิจัย
 คิดก่อนทางจดหมาย ทั้งนี้เพื่อความสะดวกและความรวดเร็วในการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยกำหนด
 คุณสมบัติของครูที่จะได้รับเลือกให้อาจารย์ใหญ่ทราบว่า จะต้องเลือกครูที่อาจารย์ใหญ่
 พิจารณาเห็นว่า มีประสิทธิภาพมากที่สุดภายในโรงเรียน และเป็นครูที่ทำการสอนประจำ
 และมีชั่วโมงสอนในสัปดาห์ปกติ โดยเฉลี่ยแล้วคือ สอนมัธยมศึกษาตอนปลาย
 15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือสอนมัธยมศึกษาตอนต้น 18 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เมื่อเลือกครู
 ที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดได้โรงเรียนละ 2 คนแล้ว ให้ครูที่ได้รับเลือกตอบแบบสำรวจ แล้ว
 ส่งแบบสำรวจกลับคืนมายังผู้วิจัยทางไปรษณีย์ โดยผู้วิจัยได้เตรียมซองและแสตมป์ไว้ให้
 นำแบบสำรวจทั้ง 30 ฉบับมาให้คะแนนในแต่ละข้อ ข้อที่ใช้ได้ก็ต่อข้อที่ครูมี
 ประสิทธิภาพสูงตอบคำถามเกี่ยวกับร้อยละ 80 และจะตัดข้อเหล่านี้ไว้ในแบบสำรวจเท่านั้น
 ถ้าตอบรับต่ำกว่าร้อยละ 80 จะตัดข้อนั้นทิ้ง แล้วจัดพิมพ์แบบสำรวจขึ้นใหม่โดยมีจำนวนข้อ
 ที่เหลือ

การหาความเชื่อถือได้ของแบบสำรวจ (Reliability)

ผู้วิจัยหาความเชื่อถือได้ของแบบสำรวจ ทั้งความเชื่อถือได้ภายนอก และ
 ความเชื่อถือได้ภายใน (External and Internal Reliability) ซึ่งมีวิธีดำเนินการ
 ดังนี้คือ

เลือกตัวอย่างประชากรที่จะใช้ในการหาความเชื่อถือได้ โดยการสุ่มตัวอย่าง
 ด้วยวิธีสุ่ม (Random Sampling) คือจับสลากรายชื่อโรงเรียนที่อยู่ในสังกัด
 ของโรงเรียนรัฐบาล กรมวิสามัญศึกษา ในจังหวัดสระบุรีและนนทบุรี ซึ่งมี 67 โรงเรียน
 จับสลากได้ชื่อโรงเรียนดังรายชื่อต่อไปนี้คือ

- โรงเรียนสตรีเกษมบูรพาบุรี
- โรงเรียนวัดระฆังทอง
- โรงเรียนสตรีวัดโบสถ์

โรงเรียนไทรย้อยวิทยาสัย

ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากคณะผู้บริหารวิทยาสัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อแสดงต่ออาจารย์ใหญ่ของโรงเรียนทั้งสี่กิ่งแล้ว และได้ติดต่อกับทางโรงเรียนเพื่อเลือกครูที่สอนประจำ โดยมีชั่วโมงสอนในสัปดาห์ปกติ จำนวนโรงเรียนละ 12 คน รวม 48 คน ผู้วิจัยได้แจ้งต่ออาจารย์ใหญ่ของโรงเรียนทั้งสี่ให้ทราบว่า การออกแบบสำรวจจะดำเนินการสองครั้ง โดยให้ระยะเวลาการตอบทั้งสองครั้งห่างกันราวสองสัปดาห์ แบบสำรวจจะเป็นชุดเดียวกันทั้งสองครั้ง และผู้ตอบแบบสำรวจจะต้องเป็นชุดเดิมด้วย แต่ผู้ตอบแบบสำรวจจะไม่ทราบว่า จะต้องตอบแบบสำรวจสองครั้ง เพื่อผู้ตอบจะได้รู้สึกเป็นอิสระในการตอบครั้งที่สอง เนื่องจากไม่ได้แจ้งจำไว้ล่วงหน้าว่าจะตอบอย่างไรในการตอบครั้งแรก ผู้วิจัยได้แจ้งต่อไปถึงเรื่องหมายเลขที่ค่าไว้ในแบบสำรวจ เพื่อจะได้ทราบว่าผู้ใดเป็นผู้ตอบแบบสำรวจฉบับนั้น เพราะผู้ตอบไม่ต้องการให้อ้างอิงในแบบสำรวจ

ผู้วิจัยนำแบบสำรวจที่มีข้อกระทงที่ใช้ได้ เขียนจดหมายแนะนำตัวผู้วิจัย บอกความประสงค์ที่ต้องการจะได้อ่านตอบที่เป็นความจริง โดยที่ผลจากการตอบจะไม่เป็นเหตุกระทบกระเทือนแก่ผู้ตอบแต่อย่างใด แล้วจึงจัดพิมพ์และจัดส่งสำเนาแบบสำรวจ เพื่อให้ครู 48 คนตอบแบบสำรวจ

นำแบบสำรวจที่ตอบแล้วสองครั้งมาให้คะแนนที่ละเอียด ผู้ที่ตอบตรงกับคุณสมบัติของครูที่มีประสิทธิภาพได้ข้อละ 1 คะแนน ผู้ที่ตอบตรงข้ามกับคุณสมบัติของครูที่มีประสิทธิภาพได้ข้อละ 0 คะแนน ผู้ที่เว้นคำตอบว่างไว้ได้คะแนนข้อละ 0 คะแนน รวมคะแนนของผู้ตอบแต่ละคน คนหนึ่งจะมีคะแนนสองชุดคือ คะแนนจากการตอบครั้งที่หนึ่ง และคะแนนจากการตอบครั้งที่สอง

นำคะแนนทั้งสองชุดมาหาค่าความเชื่อถือได้ภายนอก โดยใช้สูตรของเพียร์สัน¹ (Pearson's Product Moment Coefficient of Correlation) ซึ่งมีสูตรดังนี้คือ

$$r_{XY} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2] [N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

¹ ประคอง กวีระสุต

- r_{XY} คือสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนการตอบแบบสำรวจสองครั้ง
- N คือ จำนวนกลุ่มที่ตอบแบบสำรวจแต่ละครั้ง
- X คือคะแนนการตอบแบบสำรวจครั้งที่หนึ่งของกลุ่มแต่ละคน
- ΣX คือผลรวมของคะแนนการตอบแบบสำรวจครั้งที่หนึ่งของกลุ่มทุกคน
- Y คือคะแนนการตอบแบบสำรวจครั้งที่สองของกลุ่มแต่ละคน
- ΣY คือผลรวมของคะแนนการตอบแบบสำรวจครั้งที่สองของกลุ่มทุกคน

การหาค่าความเชื่อถือได้ภายใน ผู้วิจัยนำคะแนนการตอบแบบสำรวจครั้งที่หนึ่ง และครั้งที่สองที่ระดมมาคำนวณด้วยสูตรของคูเคอร์-ริชาร์ดสันสูตรที่ 21¹

จะได้ค่าความเชื่อถือได้ภายในสองค่า สูตรดังกล่าวคือ

$$r_{IKr_{21}} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{M(n-M)}{n^2(SD)^2} \right]$$

$r_{IKr_{21}}$ คือค่าประสิทธิภาพสัมพัทธ์ซึ่งหาโดยวิธีของคูเคอร์-ริชาร์ดสัน

n คือจำนวนข้อในแบบสำรวจ

M คือคะแนนเฉลี่ยได้จากการตอบแบบสำรวจครั้งที่หนึ่งหรือสอง

SD คือส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนตอบแบบสำรวจครั้งที่หนึ่งหรือสอง

การหาอำนาจจำแนก (The Power of Discrimination)

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เพื่อหาอำนาจจำแนกของข้อกระทงในแบบสำรวจ เพื่อเลือก ข้อที่มีอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไปไว้ และตัดข้อที่มีอำนาจจำแนกไม่ถึง .20 ทิ้ง จะ ได้คะแนนจากการตอบแบบสำรวจครั้งที่สอง และวิเคราะห์หาอำนาจจำแนกด้วยวิธีการของ จอนสัน² ซึ่งคำนวณงานตามขั้นดังนี้คือ

¹ Georgia Sachs Adams, Measurement and Evaluation in Education, Psychology and Guidance, New York: Rinehart and Winston, 1964. p 87.

² J.P. Guilford, Psychometric Methods, New York: Mc Graw-Hill Book Company, 1954, pp. 424-425.

เรียงคะแนนของแบบสำรวจจำนวน 48 ฉบับจากสูงสุดถึงต่ำสุด กัดคะแนนออกสองกลุ่ม คือกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ให้ร้อยละ 27 ของคะแนนสูงสุดถูกเป็นกลุ่มสูง และร้อยละ 27 ของคะแนนต่ำสุดเป็นกลุ่มต่ำ บันทึกรายชื่อผู้ที่ตอบถูกของครูแต่ละคน รวมจำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มสูง แล้วรวมจำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มต่ำ แล้วคำนวณหาดัชนีชี้อำนาจจำแนกตามสูตรของจอนสันคือ

$$ULI = \frac{R_u - R_L}{f}$$

ULI คือดัชนีชี้อำนาจจำแนก

R_u คือจำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มสูง

R_L คือจำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มต่ำ

f คือจำนวนผู้ตอบในแต่ละกลุ่ม

ได้ดัชนีชี้อำนาจจำแนกของแต่ละข้อในแบบสำรวจ กัดข้อที่มีดัชนีชี้อำนาจจำแนกต่ำกว่า .20 ทิ้ง เพื่อให้แบบสำรวจที่สร้างขึ้นมีข้อระบงที่มีความเที่ยงตรงและเชื่อถือได้เพียงพอที่จะใช้เป็นแบบสำรวจประสิทธิภาพของครูในประเทศไทย